“เงินตรากับจริยธรรม ปัญหาก็คือสิ่งไหนสำคัญกว่ากัน?”





Year 1 **Year 7**

ชื่อ-สกุล-ฉายา -เฮลิออส ไลออนส์ พ่อค้าแห่งแอเรียส (Helios Lyons The merchant of Aries)
ภูมิลำเนา - แอเรียส
เพศ -ชาย
อายุ - 17 >>> 18 >>> 19>>> 20 >>> 21 >>> 22>>> 23
สีผม/สีตา - ดำเหลือบม่วง/สีฟ้าซีด
เผ่าพันธุ์ - มนุษย์
ส่วนสูง/น้ำหนัก(ปัจจุบัน) - 177 cm/ 84 kg
หอพัก - แผ่นดินประชาชน
ตำแหน่งในหอพัก - ไม่มี
วัน/เดือน/ปีเกิด - 6 สิงหาคม A.D.1105

Height/ Weight	Years 1	Years 2	Years 3	Years 4	Years 5	Years 6	Years 7
H(cm)	175	177	177	177	177	177	177
W(Kg)	58	69	65	66	68	75	84

Stat	Years 1	Years 2	Years 3	Years 4	Years 5	Years 6	Years 7
ATK	2	3	4	5	6	7	7
DEF	3	4	5	6	7	7	7

[History]

เฮลิออสเป็นบุตรชายคนโตของหัวหน้าสมาคมพ่อค้าแห่งแอเรียส เอเรบอส ไลออนส์ และธิดาคนโตของตระกูลพ่อค้ารายใหญ่ในเวนอลผู้เป็นเจ้าของสิทธิ์สัมปทานเหมืองอัญมณี เฮลก้า ไลออนส์

เฮลิออสเป็นลุกชายเพียงคนเดียวของมารดา แต่เป็นพี่ชายใหญ่ของน้องชายต่างมารดาอีกนับสิบคนที่เกิดจากพ่อของเขา ซึ่งเป็นเรื่องปกติทั่วไปในสังคมของแอเรียสซึ่งอนุญาตให้มีหลายภริยาได้

เฮลิออสได้พื้นที่ในใจไปจากพ่อของเขามากกว่าคนอื่นตั้งแต่จากการที่เขาเป็นลูกคนโต พ่อของเขามักพอเขาขึ้นเหนือล่องใต้ไปทั่วเอเดนด้วยเสมอในขณะที่ออกเดินทางไปทำธุรกิจ เพื่อให้เขาได้คุ้นเคยกับการค้าในอนาคต

แต่ถึงจะใช้เวลาอยู่กับพ่อมาก แต่นิสัยเขากลับคล้ายคลึงกับแม่ของตนมากกว่า

เฮลิออสมักใช้เวลาตั้งแต่เด็กขลุกไปกับหนังสือ โดยเฉพาะคอลเล็คชั่นหนังสือปรัชญาชีวิตต่างๆที่แม่ของเขาชอบอ่านเล่นในฐานะหนังสือบริหารสมอง (นั่นอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่เขามีนิสัยแปลกกว่าเด็กวัยใกล้เคียงกัน)

เฮลิออสเป็นคนที่มองโลกตามหลักความจริงเหมือนมารดาของตน แต่เขาไม่ใช่พวกนักสัจนิยมแบบแม่ของเขา ตั้งแต่เด็กแล้ว เฮลิออสมักถูกมารดาของเขาสอนให้ซึมซับความสามารถของบิดามาก็พอ แต่ไม่จำเป็นต้องไปซึมซับนิสัยแย่ๆของบิดามา นั่นทำให้เขาได้รับทักษะในการเจรจาค้าขาย และฝีปากมาจากบิดาจากการคอยเฝ้ามองบิดามาตั้งแต่เด็ก รวมทั้งทักษะจำเป็นอื่นๆในการค้าขาย และวิสัยทัศน์
แต่สิ่งหนึ่งที่เขาไม่คิดจะรับสืบทอดมาเลยก็คือ… การเล่นลูกไม้สกปรก และกลเม็ดเบื้องหลัง
เฮลิออสได้ทักษะในการมองคน และรู้วิธีรับมือลูกไม้ต่างๆ ทั้งยังรู้วิธีการใช้ลูกไม้เหล่านั้นจากบิดา… แต่เขาเลือกที่จะไม่ใช้มัน
เฮลิออสเป็นเด็กหนุ่มที่ยึดถือในกฎเกณฑ์ และปรัชญาทางจริยศาสตร์มาตั้งแต่เยาว์วัย และสิ่งเหล่านั้นหล่อหลอมให้เขากลายเป็นพ่อค้ามือสะอาดที่ไม่ยอมเล่นลูกไม้ใดๆที่ขัดต่อหลักจริยธรรมของเขา

เฮลิออสรู้สึกตัวตั้งแต่ตอนยังเด็กว่าเขาเกลียดการทำเรื่องที่ผิดต่อหลักจริยธรรมของตัวเอง เขาเกลียดความรู้สึกเหมือนมีหนามอะไรซักอย่างแทงอยู่ในหัวเวลาที่เขารู้ตัวว่าเขาทำอะไรผิดต่อจริยธรรมของตัวเอง เวลาที่เสียงเล็กๆในหัวบอกเขาว่าตอนนั้นเขาไม่น่าจะทำแบบนั้น และเอาแต่คิดวนซ้ำไปซ้ำมาจนเขาคิดเรื่องอื่นไม่ได้

เขาเป็นพี่ชายที่ไม่ได้ชอบพี่น้องชายต่างมารดามากนัก โดยเฉพาะพวกเด็กเวรที่ชอบเห็นเขาเป็นของเล่นสนุกที่จะแหย่เท่าไรก็ไม่พัง แต่ด้วยความเป็นพี่ชายคนโต และการประพฤติตนตามหลักจริยธรรมอย่างเคร่งครัดของเขา ทำให้เฮลิออสมักถูกพวกน้องๆกลั่นแกล้ง หรือหลอกใช้อยู่หลายครั้ง โดยที่หลายครั้งเจ้าตัวก็รู้ตัว แต่ก็ทำตามเพราะไม่อยากจะขัดต่อหลักการของตน

หนึ่งในจุดเปลี่ยนสำคัญของเขา คือตอนที่เขาอายุ 15 ปี เมื่อปีที่เขากำลังจะเข้าสอบสัมภาษณ์ในโรงเรียนพระราชา เฮลิออสถูกลอบวางยาพิษจนเกือบตายด้วยฝีมือของหนึ่งในภรรยาในฮาเร็มของบิดา

พิษที่เขาได้รับเป็นพิษร้ายแรงจากซาเรส ไร้สี ไร้กลิ่น หากได้รับเข้าไปจะออกฤทธิ์ให้เกิดอาการคล้ายหัวใจวายโดยแทบไม่ทิ้งร่องรอยใดๆเหลือเอาไว้ในร่าง

โชคดีของเขาที่ในวันที่ถูกพิษ เฮลิออสไปดื่มชากับน้องสาวคนที่หก และน้องชายคนรอง ซึ่งชาที่เรือนของน้องสาวเขานำมาเสิร์ฟเป็นชาสมุนไพรที่มีฤทธิ์กระตุ้นเลือดลม ซึ่งบังเอิญไปกระตุ้นให้พิษออกฤทธิ์แทบจะทันทีที่เขาดื่มมันลงไป

ผลจาการที่พิษอกฤทธิ์ก่อนเวลาที่ควรจะเป็นทำให้เฮลิออสไม่ตายคาที่ในทันทีแม้จะมีสภาพใกล้ตายมากก็ตามในตอนที่ยาพิษออกฤทธิ์ โชคดีอีกชั้นหนึ่ง ก็คือแม่ของน้องสาวคนที่หกของเขาเป็นนักสมุนไพรฝีมือฉกาจ ทำให้เขารักษาชีวิตเอาไว้ได้อย่างเฉียดฉิว

หลังจากที่อาการเริ่มทรงตัวมารดาของเขาเห็นว่าที่บ้านไม่ปลอดภัยอีกต่อไปจึเลือกที่จะส่งเขาไปอยู่กับคุณตาที่เวนอลเพื่อพักฟื้นร่างกายจากพิษที่ได้รับ

เฮลิออสทรมานเหมือนกับในอกถูกเผาทั้งเป็นนานถึงครึ่งปีกว่าพิษจะเริ่มทุเลาลง ระหว่างนั้นเขาเริ่มทำการค้า และลงทุนกับธุรกิจต่างๆในเวนอลร่วมกับทางฝั่งตาของเขา และประสบความสำเร็จไม่น้อย อีกทั้งบิดายังมอบอำนาจให้เขาเข้าไปบริหารการค้าของที่บ้านในฝั่งเวนอลอีกด้วย

ในที่สุดเฮลิออสก็หายจนใกล้เป็นปกติเมื่ออายุ 17 ปี...แต่การถอนพิษให้หมดตัวยังต้องใช้เวลาอีกราวๆ 3-4 ปี เขายังต้องกินยาที่หมอให้มาทุกวันไม่ขาดเพื่อกดฤทธิ์ของพิษที่เหลือไว้และชำระพิษที่เหลือออกให้หมด แต่โดยพื้นฐานแล้วตราบใดที่เขาไม่ลืมกินยาก็ไม่มีผลกระทบอะไรต่อการใช้ชีวิตประจำวันแม้แต่น้อย

เฮลิออสเริ่มสงสัยในการทำตัวตามหลักจริยธรรมของตัวเอง ว่าสิ่งที่เขาทำมาตลอด มันดีแล้วจริงๆหรือ? เขาควรจะยึดถือจริยธรรมของเขากับน้องๆของตนเองต่อไปหรือไม่… กับพี่น้องที่พยายามจะฆ่าตัวเองทิ้งเพื่อส่วนแบ่งของมรดก

แต่นั่นเป็นคำตอบที่เขาจะต้องค้นหาให้ตัวเองต่อไปในโรงเรียนพระราชา

ETC

-ชำนาญในการเจรจาค้าขาย การอ่านสีหน้า และภาษากายของผู้คน มักสังเกตุรายและเอียดเล็กๆน้อยๆของสิ่งต่างๆรอบตัวอยู่เสมอ

-แม้จะยึดถือหลักการ ไม่โกหก แต่เจ้าตัวสามารถเก็บสีหน้าได้ในตอนที่จำเป็นต้องเก็บงำเช่นในยามที่ต้องเจรจาค้าขาย แม้ว่าปกติจะไม่ชอบก็ตาม

-หนังสือที่ชอบอ่านเป็นอับดับต้นๆคือบรรดาหนังสือปรัชญาของพวกนักปราชญ์คงแก่เรียนในเอเดน ต่อมาคือหนังสือนิยายเพ้อฝันเพื่อความบันเทิง เขาสนุกกับการอ่านนิยายเพ้อฝันเหล่านี้และวิเคราะห์ความคิดในหัวของตัวละคร

-ก่อนจะเข้าเรียนมีฝึกฝนวิชาดาบ และการใช้เวทมนตร์มาบ้าง แต่ไม่ได้ฝึกฝนลึกแต่อย่างใด เพียงแค่เรียนพื้นฐานไว้กับพอใช้ป้องกันตัวเองได้นิดหน่อยเท่านั้น

-มีความรู้ด้านเศรษฐศาสตร์สูงจากการอ่านตำราหลายเล่ม และการติดตามบิดาของตนไปเจรจาค้าขายตามที่ต่างๆทั่วเอเดนตั้งแต่ยังเด็ก

-หลังกลับมาจากเวนอลเขาชอบกินอาหารสจัดมากขึ้น เขามักกินอาหารที่ปรุงรสด้วยเครื่องเทศอย่างจัดจ้านทั้งที่เมื่อก่อนชอบรสจืด

-เฮลิออสได้รับการฝึกฝนทักษะทางดาบกับเวทมนตร์พื้นฐานเพื่อป้องกันตัวแต่เด็ก เขาฝึกฝนวิชาดาบคู่สายแอเรียส โดยใช้ดาบประจำกายเป็นดาบ Scimitar และเวทมนตร์ที่ดูมีประโยชน์สำหรับพ่อค้า แต่เขาไม่ได้ศึกษาจนรู้ลึกเพียงแค่ร่ำเรียน และฝึกฝนพื้นฐานเท่านั้น

อุปกรณ์การเรียนสำหรับปี 1 + สิ่งของติดตัวอื่นๆ

-ดาบ Scimitar 2 เล่มที่ตีโดยช่างตีเหล็กเลื่องชื่อของคาโนวาลเป็นดาบเนื้อดีที่คุณตาของเขาประมูลซื้อมาให้ในราคาแพงถึง 1,900 คราวน์ อย่างไรก็ตามดาบเล่มนี้ถือว่าดีเกินไปสำหรับฝีมือฟันดาบของเฮลิออส (เขาตั้งชื่อดาบสองเล่มนี้ว่า Icing death (หนาวเหน็บมรณะ) และ Heat edge (คมระอุ))

-คทาเวทมนตร์ประจำตัวของเขาเป็นคทาสีขาวบริสุทธิ์ราคา 3,700 คราวน์ ทำมาจากไม้ไวท์แมร์โอ้คอายุ 1,500 ปีของกิลดิเรก จารึกอักขระด้วยเลือดภูติผสมกับทรายสีเงิน ประดับด้วยพู่หางขนสิงโตเนเมียน ประดับหัวคทาด้วยงาช้างแกะสลัก เฮลิออสตั้งชื่อคทาของเขาว่า White Bane (วินาศสีขาว)

-ชุดเครื่องแบบ 8 ชุด ทำจากเนื้อผ้าชั้นดีหลายชนิด พร้อมกับผ้าคาดเอวลายไม่ซ้ำกัน 12 ผืน และรองเท้า 3 คู่ รวมแล้วทั้งหมดราคาประมาณ 1,200 คราวน์

-เซตหนังสือเรียนครบชุด 1 เซตพร้อมด้วยหนังสือที่เจ้าของร้านแนะนำว่าควรอ่านเพิ่มเติมสำหรับพวกเด็กเนิร์ดอีก 1 ชุด และเซตหนังสือเรียนสำรองกรณีที่ทำเซตแรกเสียหายหรือหนังสือหายไปแบบเดียวกันอีก 1 เซตรวมทั้งหมด 12 คราวน์

-กระเป๋าเงินพระราชา มีเหรียญทองเล็กๆสลักชื่อตัวเองครบ 100 เหรียญทอง ทำจากทองคำแท้บริสุทธิ์ทุกเหรียญ ตัวกระเป๋าเงินทำจากหนังสัตว์ฟอกอย่างดี ทั้งหมด 700 คราวน์

-สัตว์พาหนะสำหรับเรียนวิชาพาหนะคืออาชาคู่ใจพันธุ์เยี่ยมจากเวนอล เป็นอาชาเพศเมียสำหรับขับขี่เดินทางในระยะไกลชื่อ ‘เอโอส (Aeos)’ อาชาของเขาไม่ได้เหมาะสมกับการศึกที่สุด หรือมีฝีเท้าไว้ที่สุด แต่มันเป็นสายพันธุ์ที่สามารถแบกลากของหนักเป็นระยะทางไกลได้ดีเยี่ยมที่สุด เป็นอาชาในฝันสำหรับพ่อค้าเวลาเดินทางไปกับคาราวานสินค้า

-กระดานหมากรุก ตัวหมากแกะสลักจากงาช้าง ตัวกระดานทำจากไม้หายากในบารามอสที่มีกลิ่นหอมอ่อนๆ ราคา 1,200 คราวน์

-ยาแก้/ต้านพิษสารพัดนึกชนิดดื่ม 2 ขวด ขวดหนึ่งสำหรับดื่มเพื่อล้างพิษที่ได้รับในเวลาไม่นาน ส่วนอีกขวดดื่มเพื่อเพิ่มภูมิคุ้มกันในการต้านพิษทั่วร่างเป็นเวลา 1 ชั่วโมง เป็นยาราคาแพงจาก กิลดิเรกขวดละ 400 คราวน์ที่สร้างขึ้นจากสมุนไพรหายากหลายตัว กินแล้วได้ผลชะงักพกติดตัวไว้ในกระเป๋าเสมอ

-ยาแก้/ต้านพิษชนิดราด/ทา 2 ขวด ใช้ในกรณีที่ต้องเผชิญกับอาวุธอาบยาพิษสามารถป้องกันการกระจายตัวของพิษ และการเน่าเปื่อยของบาดแผลได้ เป็นของราคาแพงจากกิลดิเรกเช่นกันราคาขวดละ 100 คราวน์

-ยาลูกกลอนสำหรับแก้พิษ 3 เม็ด เม็ดหนึ่งสำหรับใช้ต้านพิษที่ทำให้เป็นอัมพาตโดยเฉพาะ เม็ดหนึ่งสำหรับต้านพิษที่ทำให้หัวใจวายได้ และอีกเม็ดสำหรับใช้ต้านพิษที่เข้าไปทำให้อวัยวะภายในล้มเหลว ราคาเม็ดละ 150 คราวน์

***ไม่ว่าจะไปที่ไหนเรียนวิชาอะไร เฮลิออสจะพกยาแก้พิษพวกนี้ติดตัวไปด้วย เสมออย่างน้อยก็ยาลูกกลอนทั้ง 3 เม็ด แต่ละอันมีขนาดเล็กมาพอจะสอดแทรกไว้ตามกระเป๋าเสื้อเล็กๆได้**

-ชุดยาสำหรับชำระพิษตกค้างในร่างกายต้องกินทุกวัน มีจำนวนพอให้กินได้ตลอดภาคเรียน และมีปริมาณสำรองไว้เผื่อเกิดเหตุฉุกเฉินใดๆ

-มีสิงโตที่ได้รับจากพ่อในวันเกิด แต่แก่แล้วเลยไม่ได้พาไปเวนอลด้วยกันตอนพักรักษาตัว

-สัตว์พาหนะคืออาชาคู่ใจพันธุ์เยี่ยมจากเวนอล เป็นอาชาเพศเมียสำหรับขับขี่เดินทางในระยะไกลชื่อ ‘เอโอส (Aeos)’ อาชาของเขาไม่ได้เหมาะสมกับการศึกที่สุด หรือมีฝีเท้าไว้ที่สุด แต่มันเป็นสายพันธุ์ที่สามารถแบกลากของหนักเป็นระยะทางไกลได้ดีเยี่ยมที่สุด เป็นอาชาในฝันสำหรับพ่อค้าเวลาเดินทางไปกับคาราวานสินค้า

-เวลาเจอกับคนรุ่นเดียวกันหรืออายุน้อยกว่าจะใช้สรรพนามแบบ ฉัน/เธอ/นาย/ผม แต่ถ้าอยู่กับคนสูงวัยที่อนุรักษ์นิยมหรือชอบใช้สรรพนามแบบเก่า ก็สามารถใช้ข้า/เจ้า/ท่าน ให้เหมาะสมตามคู่สนทนาได้ แต่ปกติแล้วเจ้าตัวชอบที่จะใช้คำสรรพนามแบบวัยรุ่นมากกว่า

-เนื่องจากเติบโตมาในแอเรียสจึงค่อนข้างถูกฝังรากลึกด้วยแนวคิดชายเป็นใหญ่ แต่โดยลึกๆแล้วเขาอยากแต่งงานกับหญิงสาวที่ตนรักแค่คนเดียวก็พอมากกว่าจะแต่งกับหญิงหลายๆคนเช่นบิดาของตน

ข้อสอบสำหรับคัดเลือกหอ
ในการตอบคำถามนี้ขอให้ผู้เล่นจินตนาการว่าเป็นการสอบสัมภาษณ์ตัวละครแบบปากเปล่าโดยมีระยะเวลากำหนดให้พูดภายใน 1-2 นาทีต่อข้อ
ทั้งนี้อาจบรรยายพฤติกรรมของตัวละครในขณะที่กำลังสอบมาได้ และขอให้ตอบคำถามสอดคล้องกับอุปนิสัยของตัวละคร

มีสี่ตัวเลือก: แหวน ดาบ คทา มงกุฏ

- **ถ้าเป็นกษัตริย์ จะถือหรือสวมอะไรเป็นอย่างแรก**

“ตัดดาบ และคทาทิ้งไปได้เลย ด้วยน้ำหนักของมงกุฏ สมควรสวมเป็นลำดับที่สอง ดังนั้นตามลำดับแล้วแหวนซึ่งเป็นของประดับน้ำหนักเบา สมควรเป็นสิ่งแรกที่จะสวมก่อน”
เขาตอบตามหลักตรรกะในแง่ของการแต่งตัวตรงๆ ไม่มีการเปรียบเปรยแต่อย่างใด

- **สัญลักษณ์ความเป็นกษัตริย์ของตัวเอง**

เขาพลิกข้อมือไปมา มองแหวนบนมือของตน “แหวน” แล้วตอบหลังจากที่ครุ่นคิดอยู่ชั่วครู่หนึ่ง “ข้าไม่ใช่นักรบ… ไม่ใช่ทั้งจอมอาคมดังนั้นดาบกับไม้เท้าจึงไม่อยู่ในตัวเลือกแต่แรก มงกุฏเองก็เป็นของสำหรับเชื้อพระวงศ์ข้าไม่มีในครอบครองเช่นกัน ถ้าจะต้องมองหาสัญลักษณ์ของกษัตริย์ของตัวเองจริงๆ แหวนดูจะเป็นไปได้มากที่สุด”

- **สิ่งที่มอบให้ประชาชน**

เขาใช้เวลาคิดอยู่ซักครู่ ก่อนจะตอบตามตรงไปอย่างไม่ลังเล “ดาบ” แล้วให้เหตุผลของคำตอบตามมา “ในฐานะประชาชนคนหนึ่ง กษัตริย์ที่ถือดาบอยู่เป็นสัญลักษณ์ที่น่ายำเกรงแต่ ก็โหดร้าย และน่าหวาดกลัวเช่นกัน แม้จะเป็นกษัตริย์แต่ก็สมควรจะรับรู้สายตาของประชาชนเอาไว้เช่นกัน ดาบที่ทำให้ประชาชนหวาดกลัว และขวัญผวาไม่ควรอยู่ในมือของกษัตริย์”

- **เวลาที่ต้องทิ้ง จะทิ้งอะไร ตามลำดับ**

“มงกุฏ” เขากล่าวในทันที “ในทางสัญญะอาจเป็นตัวแทนของอำนาจกษัตริย์ แต่แท้จริงแล้วก็แค่ของประดับอย่างหนึ่ง หากทำจากทองอาจมีค่าบ้างถ้าเอาไปหลอม แต่ไม่ใช่สิ่งที่จะซื้อขายกันง่ายๆ ต่อให้มีค่าก็ตาม เป็นของไร้ประโยชน์ที่เวลาถูกทิ้งควรทิ้งเป็นอันดับแรก”

“ต่อมาคือดาบ ข้าไม่ใช่นักดาบถึงพกไว้ก็ไม่ได้แปลว่าจะกันภัยอันตรายได้เสมอไป เวทมนตร์จากคทายังมีประโยชน์มากกว่าหากต้องใช้ในการเอาตัวรอดมากกว่า ลำดับสามคือแหวน… มันเป็นสิ่งที่พกสะดวก และมีค่า ในยามฉุกเฉินจริงๆยังกลายเป็นทุนทรัพย์ต่อชีวิตได้ ถ้าไม่มีเหตุให้ต้องทิ้งจริงๆ ข้าจะเก็บไว้ในฐานะของทุนสำรอง สุดท้ายจึงค่อยทิ้งคทา ของที่พอใช้เพื่อป้องกันตัวได้ และยังมีค่างวดไม่น้อยไปกว่าแหวนเช่นกัน”

มันเป็นคำตอบที่ประเมิณลำดับการทิ้งจากการวัดคุณค่าเชิงวัตถุ จากวิธีการตอบของเฮลิออส เขาน่าจะเข้าใจเรื่องสัญลักษณ์ต่างๆ กับความหมายซ่อนเร้นในของสี่อย่างดี แต่สุดท้ายคำตอบของเขาก็มาจากการประเมิณคุณค่าที่ไม่นำสัญลักษณ์แฝงเหล่านั้นมาประเมิณร่วมเลยแม้แต่น้อย

-บันทึกเหตุการณ์ภายในคอมมู-

ปี 1	

-ตารางความสัมพันธ์-